

ВІДГУК

творчого рецензента, народного артиста України, доцента кафедри музичного мистецтва та хореографії Навчального Інституту культури і мистецтв ДЗ «Луганський національний університет ім.Т. Шевченка», соліста Академічного симфонічного оркестру при Полтавській обласній раді

КИРИЧЕНКА ЮРІЯ МИКОЛАЙОВИЧА

на творчий мистецький проєкт

МАРТЬЯНОВА ЄВГЕНІЯ ВЯЧЕСЛАВОВИЧА

«ТРОМБОН: НОВІ ФОРМАТИ КОМУНІКАЦІЇ ХХІ СТОЛІТТЯ»

поданий до захисту на здобуття ступеня доктора мистецтва
за спеціальністю 025 – «Музичне мистецтво»

Проєкт автора справляє винятково сильне враження як науково-артистичною концепцією, так і сценічною реалізацією. Тромбон у його руках постає як інструмент, здатний говорити всіма голосами сучасного мистецтва — від сольної героїки до ансамблевого діалогу, від минулого до сучасності. Кожен концерт проєкту демонструє окремий аспект потенціалу інструмента, і водночас усі три концерти утворюють цілісний наратив розвитку тромбона у ХХІ столітті.

Творчий підхід Євгенія Мартьянова вирізняється інноваційністю, високою виконавською культурою та мистецькою цілісністю. Проєкт не лише підтверджує майстерність автора як виконавця-інтерпретатора, але й пропонує нові горизонти для розвитку тромбонового мистецтва, демонструючи його здатність до кросжанрової інтеграції та цифрової трансформації.

Хочеться відзначити назви концертів, які самі по собі несуть глибоку метафоричну й концептуальну смислову навантаженість, підкреслюючи художню спрямованість виступу: кожна програма є не просто набором творів, а своєрідним наративом розвитку інструмента, що відображає його психологічну, стилістичну та комунікативну глибину. Для мене ці назви стали ключем до розуміння концепції: тромбон тут не лише музичний інструмент, а й провідник ідей, емоцій і культурного діалогу.

Перший концерт *«Поринь у безмежність»* був присвячений сольному звучанню тромбона і бас-тромбона. Програма – від імпровізаційної свободи Е. Креспо (*«Імпровізація №1»*) через експресивність Дж. Кенні (*«Соната для тромбона соло»*) та віртуозність Ф. Гідаша (*«Фантазія»*) до глибини бас-

тромбових творів Ф. Гідаша («*Meditation*») і Д. Шнайдера («*Tammuz*») – створювала відчуття художньої траєкторії, де кожен твір відкривав нову грань інструмента. Мене особисто вразила здатність тромбона бути повноцінним сольним голосом, здатним безпосередньо комунікувати з аудиторією. Концерт переконав, що цей інструмент більше не обмежується оркестровими чи ансамблевими функціями, а постає як самодостатній носій емоційного та інтелектуального змісту.

Другий концерт «*Подорож крізь час*» продемонстрував здатність тромбона вести діалог із музичною історією. Програма включала К. М. Вебера (Романс для тромбона та фортепіано), серію Ж.-М. Дефая («В манері Баха», «...Вівальді», «...Шумана», «...Брамса», «...Дебюсі») та Ж.-Е. Бара («*Andante. Allegro*»). Тут тромбон виступав мостом між епохами, трансформуючи класичні стилістичні коди у сучасний художній вислів. Особливо вразила здатність інструмента «перезапускати» традиційні стилі, зберігаючи їх семантичну суть, але одночасно створюючи нові емоційні й інтелектуальні контексти. Цей концерт для мене став яскравим прикладом того, як тромбон може стати «носієм пам'яті», спілкуватися з минулим і водночас бути актуальним у XXI столітті.

Завершальний третій концерт «*Поринь у симбіоз тембрів*» підкреслив ансамблевий потенціал інструмента. Від дуетів і тріо до кuartетів, від класичних форм Р. Шубрука до джазових композицій Г. Фрітце, С. Вергельста, К. Боллінга та Е. Евайзена, тромбон постає як рівноправний партнер, здатний до тембрового злиття й контрасту. Особисто мене вразила його гнучкість: інструмент одночасно зберігає солюючий голос, гармонійно інтегруючись у ансамбль, і створює нові комунікативні моделі у камерному та кросжанровому просторі. Концерт довів, що тромбон може бути універсальним інструментом сучасної музичної комунікації, здатним поєднувати традицію, сольне і ансамблеве виконання, минуле й сучасність.

Важливо відзначити, що всі три концерти формують єдину художню концепцію: тромбон постає як сучасний сольний, ансамблевий і кросжанровий інструмент, здатний інтегрувати традиційні та новаторські виконавські

практики, вести культурний діалог і розширювати межі музичної комунікації. Художня цілісність, високий рівень виконавської майстерності та інноваційність підходів автора підтверджують значущість проєкту для сучасного музичного мистецтва та відкривають нові горизонти розвитку тромбонового виконавства.

Питання до автора:

1. Які принципові особливості сучасного сольного тромбонового репертуару, які, на вашу думку, роблять його рівноправним з класичними сольними інструментами?

2. Як досвід ансамблевого музичного спілкування вплинув на Ваші уявлення про комунікативний потенціал тромбона?

3. Чи планується в подальших виступах реалізація цифрових і мультимедійних проєктів, і яким чином це може вплинути на сольні та ансамблеві концепції виконання?

На основі вищезазначеного зробимо остаточний висновок: творчий мистецький проєкт Є. В. Мартянова «Тромбон в музичному мистецтві ххі століття: нові формати комунікації» є самостійним та оригінальним дослідженням та заслуговує на високу оцінку за інноваційність, художню виразність, професіоналізм виконавця та внесок у розвиток сучасного тромбонового мистецтва.

Заявлена актуальність теми, наукова новизна, зміст та структура дослідження, практичне значення отриманих результатів, що викладено у Висновках, є підставою для визнання праці такою, що відповідає чинним вимогам «Порядку здобуття освітньо-творчого ступеня доктора мистецтва», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України №865 від 24 жовтня 2018 року, із змінами, внесеними 12 лютого 2020 року до «Порядку здобуття освітньо-творчого ступеня доктора мистецтва та навчання в асистентурі-стажуванні» в Постанові Кабінету Міністрів України №89 та Закону України від 30 березня 2021 р. №1369-IX «Про внесення змін до деяких законів України щодо врегулювання окремих питань присудження наукових ступенів та ліцензування освітньої діяльності».

Вважаю, що автор даного мистецького проекту **Євгеній Вячеславович Мартьянов** заслуговує на присудження ступеня доктора мистецтва за спеціальністю 025 «Музичне мистецтво».

Народний артист України,
доцент кафедри
музичного мистецтва та хореографії
Навчального Інституту культури і мистецтв
ДЗ «Луганський національний
університет ім.Т. Шевченка»,
соліст Академічного симфонічного оркестру
при Полтавській обласній раді

Ю. М. Кириченко

Онлайн сервіс створення та перевірки кваліфікованого та удосконаленого електронного підпису

ПРОТОКОЛ
створення та перевірки кваліфікованого та удосконаленого електронного підпису

Дата та час: 14:14:35 10.09.2025

Назва файлу з підписом: CamScanner 10.09.2025 13.39.pdf
Розмір файлу з підписом: 980.3 КБ

Перевірені файли:
Назва файлу без підпису: CamScanner 10.09.2025 13.39.pdf
Розмір файлу без підпису: 946.0 КБ

Результат перевірки підпису: Підпис створено та перевірено успішно. Цілісність даних підтверджено

Підписувач: Кириченко Юрій Миколайович

П.І.Б.: Кириченко Юрій Миколайович

Країна: Україна

РНОКПП: 2306200599

Час підпису (підтверджено кваліфікованою позначкою часу для підпису від Надавача): 14:14:20 10.09.2025

Сертифікат виданий: "Дія". Кваліфікований надавач електронних довірчих послуг

Серійний номер: 382367105294AF970400000027DA09000C022D04

Тип носія особистого ключа: ЗНКІ криптомодуль ІІТ Гряда-301

Алгоритм підпису: ДСТУ 4145

Тип підпису: Кваліфікований

Тип контейнера: Підписаний PDF-файл (PAdES)

Формат підпису: З повними даними для перевірки (PAdES-B-LT)

Сертифікат: Кваліфікований

Версія від: 2025.08.25 13:00